

Година XX, број 199
децембар 2020/јануар 2021.

WWW.LOVCI.RS.COM

ЛОВАЧКЕ

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

REMONT LOVAČKIH PUŠAKA

NUDIMO SLEDEĆE USLUGE:

- ▶ zaštitu od korozije
- ▶ ugradnju lovačkih nišana
- ▶ zamjenu udarne igle
- ▶ zamjenu cijevi
- ▶ ugradnju pikatini šina za optičke nišane
- ▶ ostale popravke

CIJEVI:

7,9 mm (8x57)

30-06

308 Win

223 Rem

7,62 PAP

7,9 PAPS

9mm pištoljska

Tehnički Remont Bratunac
+387 56 410 800
info@trb.ba

Podgradačka 11, 75420 Bratunac
Republika Srpska
Bosna i Hercegovina

Миладин Стјепановић, шампион
у гађању покретних мета

Глинени голуб пада за секунд и по

Страна 14

ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ "ЛАНЕ" РУДИЦЕ

Страна 19

За нова пријатељства у новој години

ПОДВИГ ЗОРАНА МИЛОСАВЉЕВИЋА
ИЗ БРАТУНЦА

Кокара одстријелио три вука

Стране 12 и 13

ИСЦРПНА СЈЕДНИЦА УПРАВНОГ ОДБОРА
КРОВНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЛОВАЦА СРПСКЕ

Савез наставља на правом курсу

Стране 4 и 5

Стране 6 - 11

Овим континуитетом
улагања у ловишта,
изградњом ловно
-техничких објеката,
куповањем хранилица и
праћењем камерама
уистину почињемо
увиђати да је ловство
озбиљна наука која
се прво бави узгојем
и заштитом дивљачи,
истакао Минић

Интервентни тим
за крупне звијери
Републике Српске
опремљен
модерним пушкама
за успављивање

Највеће узбуђење није убити, већ пустити да живи

"Ловачке новине"

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Година XX, број 199, децембар 2020/јануар 2021.

Издавач: Ловачки савез Републике Српске,
Бијељина, улица Старине Новака бр. 24
Телефон: 055/243-400, факс: 055/243-230

E-mail: lsbijeljina@gmail.com
www.lovacsr.com

Жиро рачун: 5620010000005781

За издавача: Саво Минић
Главни и одговорни уредник: Душан Репија
Уређивачки одбор: Саво Минић, Василије Савић,
Војо Степановић, Драшко Росић, Здравко Илић,
и Душан Репија, представник "Гласа Српске"
Комисија за информисање Ловачког савеза РС:
Војо Степановић, предсједник, Миленко Лазаревић,
Александар Шљивић, Недељко Гламочак
и Жељко Антонић

Штампа: "Глас Српске"
Тираж: 19.000

Лист излази једном мјесечно
Плаћањем чланарине чланови Ловачког савеза Републике Српске
постављају претплатници "Ловачких новина"
Рукописи и фотографије се не враћају, а све прилоге слати на
E-mail: lovacken@gmail.com

Рјешењем Министарства просвјете и културе број 07.3-27-3/07,
од 9. маја 2007. године, лист је уписан у регистар јавних гласила под
бројем 512.

ИСЦРПНА СЈЕДНИЦА УПРАВНОГ ОДБОРА КРОВНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЛС

Савез наставља на правом курсу

Овим континуитетом улагања у ловишта, изградњом ловно-техничких објеката, куповањем хранилица и праћењем камера уистину почињемо увиђати да је ловство озбиљна наука која се прво бави узгојем и заштитом дивљачи, истакао Минић

У минуле четири године ловство у Републици Српској подигнуто је на виши ниво, а такав курс биће заузет и у наредном периоду. Ово је констатовано на сједници Управног одбора Ловачког савеза Републике Српске одржа-

ној у Вишеграду, која је била више него садржајна, али прије свега експедитивна и са једногласном подршком за све приједлоге.

И то је један од доказа да тренутна гарнитура људи који воде савез ради то на најбољи могући начин, а резултати које су остварили говоре више од ријечи. Побољшана су законска и подзаконска акта која уређују ловство, годишње планове газдовања и уређење ловишта. Изграђено је на хиљаде ловно-техничких и ловно-узгојних објеката који су и основни предуслов за развој ловног туризма, а остварени су и велики помаци у научној области. На сједници је истакнута добра сарадња Ловачког савеза са Владом Републике Српске и ресорним министарством, гдје је захваљујући тој сарадњи и олакшицама које ловци имају у ловство Српске у протекле три године уложено више од три

милиона марака.

- Без лажног оптимизма, видим златне године ловства у Републици Српској. Овим континуитетом улагања у ловишта, изградњом ловно-техничких објеката, куповањем хранилица и праћењем камера уистину почињемо увиђати да је ловство озбиљна наука која се прво бави узгојем и заштитом дивљачи - истакао је предсједник ЛСПС Саво Минић.

ЛУ "ТРОФЕЈ" ИЗ КОТОР ВАРОША 80. ЧЛАН САВЕЗА

Савез тренутно има више од 20.000 чланова распоређених у тачно 80 удружења, пошто је на овој сједници под окриље кровне организације примљен ЛУ "Трофеј" из Котор Вароша.

- У периоду кад са ресорним министарством водимо велики број активности, као што је израда информационог система који нема ниједан савез у окружењу, преузели смо дозволе за лов, ловне картоне, мијењамо Правилник о полагању ловачких испита, измјену значака за ловочуваре, испоручићемо компјутерску опрему свим удружењима, биће уручени готови програми у склопу информационог система свим удружењима у Српској - рекао је Минић.

У години пандемије организована су полагања за ловачке испите, а дозволе је добило 1.000 младих ловаца.

- Нажалост, према нашим евиденцијама у овој години смо по пријавама из удружења забиљежили 1.500 ловаца мање у односу на претходну годину. То указује да један број удружења не пријављује тачан број

ЛОВАЦА СРПСКЕ

Тијела ЛСРС

Конституисан је и нови сазив Управног одбора за четворогодишњи период, а осим председника Саве Минића, чланови су Слободан Жупљанин, Стеван Драшковић, Предраг Љубичић, Лазар Стевановић, Дарко Бећаревић, Раденко Вујасин, Василија Савић, Радослав Ристановић, Мирољуб Цвјетиновић, Горан Савановић, Мирослав Дрљача, Саша Глушац, Јово Дакић, Бојан Паприца, Славен Гојковић, Драгослав Јокић и Драго Павловић. Председник Скупштине ЛСРС је Дарко Ђулум, а потпредседници Милан Бакмаз и Богдан Мирковић. Председник Надзорног одбора је Слободан Ђорем, а чланови Пана Гаврић и Видоје Зарић. Функцију секретара и у наредне четири године обављаће Живојин Лазић.

ловаца како стоји у матичним књигама. Зато ћемо у наредном периоду кроз своје активности доћи до података о тачном броју чланова у удружењима. Она која не буду приказивала тачно бројно стање могла би да носе последице које би се и те како негативно одразиле како на руководство, тако и на саме лов-

СТРУЧНИ САВЈЕТ ЗА ЛОВСТВО

1. Раденко Божић, семберско-мајевичка регија
2. Жељко Секулић, добојско-модричка регија
3. Душко Миоданић, мотајичко-лијевчанска регија
4. Јелена Дошло Радуловић, сарајевско-романијска регија
5. Давор Копанџа, мркоњићка регија
6. Дарко Јованић, бањалучка регија
7. Бојан Паприца, стара Херцеговина
8. Мирослав Ковачевић, стара Херцеговина
9. Мирослав Грујић, Бирач

КОМИСИЈА ЗА НОРМАТИВНУ ДЈЕЛАТНОСТ

1. Зоран Млађеновић, семберско-мајевичка регија
2. Милан Тошић, сарајевско-романијска регија
3. Горан Убипарип, мркоњићка регија
4. Мирко Лукић, добојско-модричка регија
5. Драган Павловић, стара Херцеговина
6. Здравко Илић, Бирач
7. Марко Ђелић, бањалучка регија

КОМИСИЈА ЗА ИНФОРМИСАЊЕ

1. Војо Стјепановић, добојско-модричка регија
2. Миленко Лазаревић, Бирач
3. Момир Микић, бањалучка регија
4. Милутин Којић, мотајичко-лијевчанска регија
5. Драженко Проле, мркоњићка регија
6. Јелена Станишић, сарајевско-романијска регија
7. Миладин Божић, семберско-мајевичка регија
8. Марко Павловић, стара Херцеговина

КОМИСИЈА ЗА ЛОВНО СТРЕЉАШТВО

1. Цвјетко Бјеличић, добојско-модричка регија
2. Младен Симић, семберско-мајевичка регија
3. Миладин Стјепановић, семберско-мајевичка регија
4. Никола Радонић, бањалучка регија
5. Марко Павловић, стара Херцеговина
6. Славко Ковачевић, сарајевско-романијска регија
7. Оливер Пргоњић, мотајичко-лијевчанска регија
8. Миодраг Капор, Херцеговина
9. Томислав Ливопољац, Бирач

КОМИСИЈА ЗА КИНОЛОГИЈУ

1. Предраг Узелац, бањалучка регија
2. Небојша Шврака, мотајичко-лијевчанска регија
3. Ведран Божичковић, добојско-модричка регија
4. Горан Живановић, семберско-мајевичка регија
5. Крсто Пајић, сарајевско-романијска регија
6. Раде Стевић, Бирач
7. Младен Попадић, мркоњићка регија
8. Михајло Дучић, Херцеговина

КОМИСИЈА ЗА ЛОВАЧКЕ ТРОФЕЈЕ

1. Раденко Перишић, бањалучка регија
2. Дарко Лисичић, добојско-модричка регија
3. Горан Продановић, добојско-модричка регија
4. Љубиша Бабић, мотајичко-лијевчанска регија
5. Младен Мирковић, стара Херцеговина
6. Милош Гајић, семберско-мајевичка регија
7. Милош Новаковић, семберско-мајевичка регија
8. Ђорђе Драгичевић, сарајевско-романијска регија
9. Зоран Ацић, Херцеговина
10. Душан Чекић, мркоњићка регија
11. Шахдо Фифић, бањалучка регија

КОМИСИЈА ЗА ПРИЗНАЊА И ОДЛИКОВАЊА

1. Живан Јовић, семберско-мајевичке регија
2. Небојша Ацић, мотајичко-лијевчанска регија
3. Драган Спаић, Херцеговина
4. Милан Ковач, мркоњићка регија
5. Бранислав Мирковић, Бирач
6. Бобан Комненовић, атара Херцеговина
7. Драгић Мајсторовић, бањалучка регија
8. Милован Станковић, добојско-модричка регија
9. Бојан Чортан, сарајевско-романијска регија

КОМИСИЈА ФОНДА СОЛИДАРНОСТИ

1. Шкорић Мирослав, семберско-мајевичка регија
2. Симо Тушевљак, сарајевско-романијска регија
3. Горан Татић, мотајичко-лијевчанска регија
4. Драгиша Бојковић, Бирач
5. Драган Савић, добојско-модричка регија
6. Мирко Вујовић, Херцеговина
7. Марко Чeko, мркоњићка регија
8. Владан Никитовић, стара Херцеговина
9. Борко Божичковић, бањалучка регија

це - нагласио је Минић.

Домаћин сједнице и први човјек ЛУ "Панос" из Вишеграда Владан Никитовић истакао је да је сарадња са руководством савеза на завидном нивоу.

- Имамо одличну сарадњу у којој за сваку информацију можемо да се обратимо у свако доба - наглашава Никитовић.

Садашња организација и прилике у ловству резултат су вишегодишњег упорног рада, труда и залагања. Због пандемије вируса корона изостале су бројне хајке.

- Због свих ограничења нисмо били у могућности да организујемо ни дамски лов нити друге хајке, јер се ту окупља већи број људи. Нисмо жељели да било ко сноси неке штетне последице - истакао је члан Надзорног одбора Ловачког савеза Пана Гаврић.

И у наредном периоду, како је најављено, улагаће се у стручно оспособљавање чланства, опремање удружења и информационе системе.

Прича о овом важном и племенитом пројекту започиње у другој половини новембра 2015. године и дефинитивно је путоказ којим треба ићи у свим областима ловства

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ

Највеће узбуђење није убити већ пусти-ти да живи, написао је амерички писац и путописац Џејмс Оливер Кервуд у роману "Гризли" из 1916. године, прича о пријатељству између џиновског гризлија и мечета, које је остало без мајке. Кроз филм "Медвјед" из 1988. године, синеастичку адаптацију Кервудовог романа, потписник ових редова први пут се ближе упознао са животом тих дивних животиња. Француски режисер Жан Жак Ано је у овом Цезаром награђеном кинематографском ремек-дјелу, са тек неколико реченица које изговарају два главна глумца, успио испричати незаборавну причу о медвједима и људима.

Радња француског филма "Медвјед" смјештена је на крај 19. вијека у канадску дивљину а започиње рођењем мечета гризлија које рано остаје сироче, након што медвједица-мајка гине при паду с литице у потрази за пчелињим медом. Оставши сам и без мајчине заштите, младунчац ускоро среће огромног мужјака гризлија и видјевши у њему оца чини све да га овај прихвати и заштити. Големи медвјед ће постепено младунца ставити под своје окриље, научити га да лови лососе и преживи. За то вријеме два прекаљена канадска ловца-трапера трагају за медвједима у суровим планинама Британске Колумбије, надајући се да ће њихово крзно скупо продати.

Наоружани "винчестеркама", залазе дубоко у дивљину и у једном импресивном, драматичном тренутку, спознајући нераскидиву везу са природом, постижу мир са медвједима али и личну трансформацију. Наиме, један од ловаца (игра га Чеки Карјо) сусреће се очи у очи са големим гризлијем којег је претходно ранио из пушке. Ловац је у том тренутку ненаоружан и чини се да је страшна смрт у чељустима рањена и освете жељне звијери неизбежна. Ипак, разјарени медвјед неочекивано поклања живот човјеку, окреће се и одлази у друштву младунчета. Тада и човјек, докопавши се пушке, пуца високо изнад крошњи

Интервентни тим за крупне звијери Републике Срп

Највеће узбуђење пусти-ти да живи

Интервентни тим сваке године прође обуку

ске опремљен модерним пушкама за успављивање

Ње није убити, и да живи

Пушка за успављивање

борова и престаје бити ловац.

Филм је остао упамћен и по чувеном филмском медвједу Барту, огромном кодиаку високом 2,90 м и тешком преко 700 кг, који је касније играо раме уз раме са Ентонијем Хопкинсом, Алеком Болдвином, Бредом Питом и многим другим холивудским звијездама. Жан Жак Ано је Барта прозвао Цоном Вејном међу медвједима.

Кроз међусобно повезане приче о животињама и људима Ано је у филму "Медвјед" обрадио низ тематских елемената: рађање, смрт, сирочад, напуштање, суровост, страх, глад, тугу, опасност, опстанак, заштиту, саосјећање, самилост али и тему преобраћеног ловца, као директну референцу на оригинални роман "Гризли" и његовог аутора, којем је медвјед у лову из необјашњивог разлога поклатио живот.

Писац Џејмс Оливер Кервуд, некада и сам ловац, сматрао је тај роман аутобиографијом онога ко је годинама ловио прије него што је спознао да природа нуди далеко већа узбуђења од убијања животиња. Филм Жана Жака Аноа, иначе снимљен у нестварно лијепим Долломитским Алпима, свесрдно су подржале Америчка организација

за заштиту права дјеце и животиња (АНА) и Свјетска фондација за природу (WWF).

Са жељом да се у највећој могућој мјери сачувају животи медвједа, почела је и прича о "Заштити мрког медвједа на подручју Динарида", пројекту који је спровео бањалучки Центар за животну средину - непрофитно и нестраначко удружење са главним циљем да подиже јавну свијест о важности поштовања и чувања природе.

Заштита мрког медвједа на подручју Динарида

Прича о овом важном и племенитом пројекту започиње у другој половини новембра 2015. године, када је у бањалучко насеље Лазарево, тражећи храну, долутао мрки медвјед. У то доба године, медвједи су већ требали хибернирати. Међутим, климатске промјене донијеле су високе температуре у зимском периоду које се негативно рефлектују и на медвјеђи зимски сан. Наиме, у тренутку када на њиховом природном станишту више нема довољне количине хране медвједи су будни, због чега долазе у насељена подручја. Двије године након првог догодио се други

случај. Ова законом заштићена животиња у љетно доба је долутала до насеља Рекавице и напапа мјештанина.

У оба случаја радило се о медвједицама које су ловци принудно одстријелили, јер су угрожавале имовину и безбједност људи. Становници насеља Рекавице касније ће пријавили да су два мечета, највјероватније младунчад одстријељене мечке, више пута виђена како лутају у потрази за мајком.

ИНЈЕКТОРСКЕ СТРЕЛИЦЕ СУ КОНСТРУКЦИОНО РИЈЕШЕНЕ ЗА ВИШЕКРАТНУ УПОТРЕБУ

Бољег рјешења у том тренутку једноставно није било. Ловци су одстрел оправдали непостојањем специјалне пушке за омамљивање и адекватаног плана реаговања.

Одстрел медвједица заиста је показао недовољну неспремност надлежних у оваквим ситуацијама.

Из бањалучког Центра за животну средину тада је речено како

одстрел ових животиња не смије бити једино рјешење у оваквим и сличним ситуацијама. Изразили су спремност да се активно укључе у дугорочно планирање заштите медвједом, као и другим великим дивљим животињама, заједно са научном заједницом и владиним институцијама те затражили хитан састанак у надлежном министарству.

Тако је започео пројекат "Заштита мрког медвједа на подручју Динарида" у оквиру којег су покренути бројни процеси везани за одрживо управљање медвједом. Центар за животну средину је у периоду од првог јануара 2018. до краја децембра 2020. године радио на реализацији постављених пројекатних циљева.

Урађена је прва генетичка анализа на дијелу популације мрког медвједа у БиХ.

Покренут је процес израде плана управљања медвједом у сарадњи са Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске (важно је напоменути да је ово први такав документ у изради за појединачну животињску врсту у БиХ).

Радило се и на успостављању сарадње држава које дијеле Динарску популацију мрког медвједа.

Ресорно Министарство РС је именovalo и нарочити Интервентни тим за крупне звијери, који је обучен и опремљен са двије специјалне пушке за успављивање животиња - од којих је посљедња набављена уз финансијску помоћ Центра за животну средину и њемачке фондације ЕуроНатур.

Шта је то пушка за успављивање?

Према англосаксонској терминологији, означавању и класификацији, који се наводе у литератури, ветеринарско средство за хемијско обуздавање животиња из даљине (давање различитих лијекова у сврху контролисања понашања животиње) назива се "транквилајзерска пушка" тојест "пушка за умиривање" (од енглеске ријечи транквилизе за умирити, смирити, опустити, стишати; или по групи лијекова транквилајзера). Среће се и назив "пушка за хватање" (животиња) или једноставно - пушка за испуцавање стрелица.

Код нас се одомаћи назив "пушка за успављивање". Ради се заправо о нарочито конструисаном несмртоносном (нелеталном) оружју подесивог притиска, прилагођеном за прецизно испуцавање специјалних, попут пројектила

обликованих, балистичких шприцева-стрелица, опрењених иглама и јарко обојеним репним стабилизатором. Приликом поготка балистички шприцеви под притиском аутоматски убризгавају средство за умирење, успављивање, паралисање или неки други медикамент у организам првенствено дивљих животиња. Стрелице могу бити опрењене и различитим системима за маркирање и праћење животиња. Али, кренимо редом.

Кратка историја технологије хемијског обуздавања животиња из даљине

Модерна средства за апликацију различитих врста

медикамената са даљине, која се користе у ветеринарској медицини, базирају се на примитивним ловачким и ратним оружјима које је човјек користио хиљадама година (попут отровних стрелица и на-

рочитих дуваљки по којима су позната јужноамеричка племена).

Управо та анахрона оружја послужила су као основа за развој савремених система, техника и медикамената помоћу којих се дивље и домаће животиње могу обуздати, имобилизовати, седирати, вакцинисати, лијечити, спасити или маркирати са безбједне удаљености. Такође, ова средства служе и за хватање одбеглих животиња које не могу бити ухваћене мрежом или на други начин безбједно стављене под контролу без седирања и имобилизације (нпр. животиње из зоолошких вртова).

Поред модерних инкарнација дуваљки, којима се инјекторске стрелице избацују на потребну удаљеност помоћу ваздуха из плућа или посебног резевоара, конструисана су далеко софи-

стициранија и ефикаснија средства. Једно од таквих средстава је специјална пушка за испављивање стрелице-инјектора којом се одређени лијек приликом поготка убризгава под кожу животиње.

Конструкције Колина Мердока

Прва успешна конструкција пушке за давање инјекција из даљине (у даљем тексту инјекторске пушке) веже се за име новозеландског фармацеута, ветеринара, проналазача и авантуриста Колина Мердока, човјека који је својим патентима задужио човјечанство и спасио милионе људи.

Наиме, почетком педесетих година двадесетог вијека у хуманој и ветеринарској медицини користили су се искључиво вишекратни шприцеви, израђени од стакла и нерђајућег челика. Поред тога што су ови шприцеви били компликовани и скупи за израду, њихова употреба увијек је носила опасност преношења заразних

Медвјед
Барт
и његов
тренер
Дар Сеус

болести ако стерилизација није ваљано обављена.

Правилно увиђајући невоље скопчане са коришћењем стаклених и металних шприцева Колин Мердок бавио се идејом властите, побољшане конструкције. Сви велики проналазци у основи су једноставни и, како то обично бива, до рјешења је попут многих дугих проналазача дошао игром случаја. Мисао му је синула док је у авиону поправљао сломљено налив перо.

Надлежни у новозеландском Министарству здравља у почетку нису имали довољно слуха па су нови проналазак доживјели као blasfemiју и процијенили га као исувише футуристички. Али, предности Мердоковог патентираних проналазача брзо су препознате и пластичне једнократне шприце ће постепено потпуно истиснути стаклене и челичне (бројни Мердокови патенти одмах су нашли примјену попут инсулинског инјектора и аутоматског вакцинатора). Мердок ће управо на бази пластичног једнократног шприца развити нарочите инјекторске стрелице али и средство за њихово лансирање. Показаће се да је и у овом случају нужа била мајка инвенције.

ПРВА УСПЈЕШНА КОНСТРУКЦИЈА ПУШКЕ ЗА ДАВАЊЕ ИНЈЕКЦИЈА ВЕЖЕ СЕ ЗА ИМЕ ФАРМАЦЕУТА, ВЕТЕРИНАРА И АВАНТУРИСТЕ КОЛИНА МЕРДОКА

Наиме, радећи са колегама на проучавању хималајског тара (козолика антилопа која је почетком двадесетог вијека насељена на Новом Зеланду као дивљач) увидио је да би му посао био олакшан проналаском хуманог начина да животиње омаи из даљине. У то вријеме Мердоку су једина доступна средства за обуздавање животиња били кураре (отров јужноамеричких Индијанаца који парализује мишиће а примјењује се у хуманој и ветеринарској анестезиологији) и отровни деривати никотина.

Мердок је знао да медицинат за ту сврху мора бити брз, ефикасан и безопасан а систем за лансирање прецизан и сигуран - стрелица је било неопходно саопштити довољно почетне брзине (енергије) да пробие кожу и аплицира хемијско средство али не нанесе озбиљну повреду животињи.

Прву аутоматску шприцу-проектил односно стрелицу за хума-

но обуздавање животиња са даљине Мердок је патентирао 1959. године. Из исте године датира и први прототип инјекторске пушке. Уз помоћ колега хемичара Новозеланђанин потом развија више специјализованих хемијских средстава.

Важна карактеристика инјекторских пушака је могућност подешавања почетне брзине стрелице како би се спријечиле повреде животиње. Од ране младости заинтересован за конструисање ловачког оружја Мердок је већ имао одличне полазне основе. Једна од

првих његових конструкција заснивала се на револверу "Smith & Wesson" модификованом у једноцијевни пиштољ за испаливање стрелица са вентилом за подешавање притиска. Стрелица је из пиштоља избацивана сагоријевањем нарочите фугасне мјешавине, такође Мердоковог патента.

Након тога овај проналазач конструисао је и патентирао читав низ пушака, пиштоља и стрелица а 1966. оснива фирму "Paharms" за њихову производњу. Колин Мердок је пропутовао свијет тестирајући и усавршавајући своје изуме.

Успјешна обука

Чланови Интервентног тима за велике звијери периоду од 21. до 23. децембра 2020. године у Националном парку "Сутјеска" прошли су другу обуку. Обука је одржана у сарадњи са Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде и Ловачким савезом Републике Српске, а уз финансијску подршку Центра за животну средину и Еуронатур фондације, који су помогли и у набавци друге инјекционе пушке, неопходне за интервенције. Чланови тима су увјежбани и опремљени стручњаци који требају бити спремни посјетити свако мјесто неуобичајене штете или неуобичајене незгоде изазване над или од стране великих звијери, посебно имајући у виду случајеве проблематичних медвједа, који се појављују у насељеним подручјима. За сва питања у вези са поступцима и проблемима у вези с медвједом, вуком или рисом потребно је обратити се интервентном тиму посредством корисника ловишта, Министарства, ЛС РС или директно члановима Интервентног тима који је именован рјешењем Министарства у циљу рјешавања нежељених ситуација и збрињавања великих звијери (вук, медвјед, рис) на територији Републике Српске.

Преминуо је на Новом Зеланду 2008. године.

Средства за хемијско обуздавање животиња

У данашње вријеме постоји и користи се велики број хемијских средстава (дрога) за обуздавање животиња са различитим ефектима, у зависности од животињске врсте и њене осјетљивости на конкретан средство. Не постоји универзално средство и свака од дрога има своје предности и мане па је пракса да се различита средства удружују, како би се појачао ефекат уз истовремено смањење ризика по живот животиње.

Колин Мердок је у својим истраживањима и експериментима у Африци потврдио да код појединих животињских врста одређена средства не дјелују због високог нивоа адреналина (повишен адреналин и низак ниво електролита мијењају ефекат хемијског средства). Постојала је и опасност од леталног исхода усљед шока. Стога је у праксу уведено да се животињама одмах дају електролити.

Научно је доказано да су различитим животињама приближно исте тјелесне масе (на примјер биволима и носорозима) потребне различите врсте и дозе хемијских средстава. Важно је дакле одредити праву дозу у сагласју са врстом и масом животиње, а избор хемијског средства мора бити по строгим правилима која се заснивају на темељно спроведеним научним истраживањима. Одређивање врсте и дозе средства зависи наравно и од сврхе хемијског обуздавања животиње (да ли је животиња ухваћена због чиповања или се ради о интензивним хируршким поступцима).

Пушка за успављивање животиња система Dan-Inject

Интервентни тим за крупне звијери РС располаже са двије пушке за успављивање животиња данске фирме Dan-Inject чији се производи успјешно користе на свим континентима, посебно у Африци. Фирма производи више типова пушака и пиштоља, пратећег прибора и палету припадајућих инјекторских стрелица различитих запремина, калибра и дужина.

Dan-Inject пушке за хемијско обуздавање животиња раде на компримовани ваздух и испуцавају балистичке шприцеве - стрелице (инјекторске стрелице) које при поготку под притиском аутоматски убризгавају хемијско средство у организам животиње (ваља напоменути да су управо ове инјекторске стрелице конструкција поменутог Новозеланђанина

Колина Мердока). Пушке су једноставне, мале масе и лаке за употребу и одржавање а могу бити опремљене са једном или двије цијеви (глатке или ожлијебљене).

Компримовани ваздух

Са предње стране сандука, испод цијеви, смјештено је лежиште за ЦО2 ампуле. На лијевој страни сандука пласиран је манометар, (окренут ка стријелцу) и регулатор притиска. Регулатор, којим се подешава радни притисак у зависности од калибра стрелице и удаљености животиње, обиљежен је симболима плус, минус и неутралним средњим положајем. Подешавање притиска изводи се лако и нечујно.

Компримовани ваздух из ампуле спроводи се кроз тубуларни кундак до лежишта стрелице у цијеви. Цијев пушке пружа се цијелом дужином до ослонаца за раме (цијев игра улогу образине) гдје је затворена чепом-затварачем, чијим ангажовањем се отвара лежиште у које ручно уводимо инјекторске стрелице. Чеп је од губљења осигуран гајтаном. С обзиром на начин пуњења и локацију затварача (чеп), може се рећи да је пушка буллпуп конфигурације (максимална дужина цијеви при минималној укупној дужини оружја). Стандардна једноцијевна конфигурација је врло компактна а монтирањем дуже цијеви добија се на домету и прецизности.

Пластични рукохват је скоро идентичан оном какав се среће на израелским аутоматским пушкама система "Галил", односно јужноафричким аутоматским пушкама система Вектор Р4 (цијели систем неодољиво подсећа на Вектор Х5, јужноафричку цивилну верзију пушке Р4 са клизним поткундаком). Исти тип рукохвата искориштен је и као ослонац за раме, што је јефтино и једноставно рјешење. Обарач је класично обликован и смјештен унутар стандардног браника. Кочница је мануелна, кросболт типа, блокира обарач и налази се надхват палца.

Сандук и ијеваста кундак (који, како је речено, има функционалну улогу спровођења компримованог ваздуха до лежишта инјекторске стрелице) израђени су од лагане алуминијумске легуре и анодизирани у зеленој боји.

Инјекторске стрелице

Инјекторске стрелице су конструкционо ријешене за виšekратну употребу - поновно пуњење, растављање, чишћење и одржавање (само су силиконски прстенови игала једнократни). Ху-

Манометар и регулатор притиска смјештени су са лијеве стране сандука

мане су и ако се правилно користе (под прописаним притисцима) сигурно аплицирају средство и изазивају минималну трауму ткива животиње.

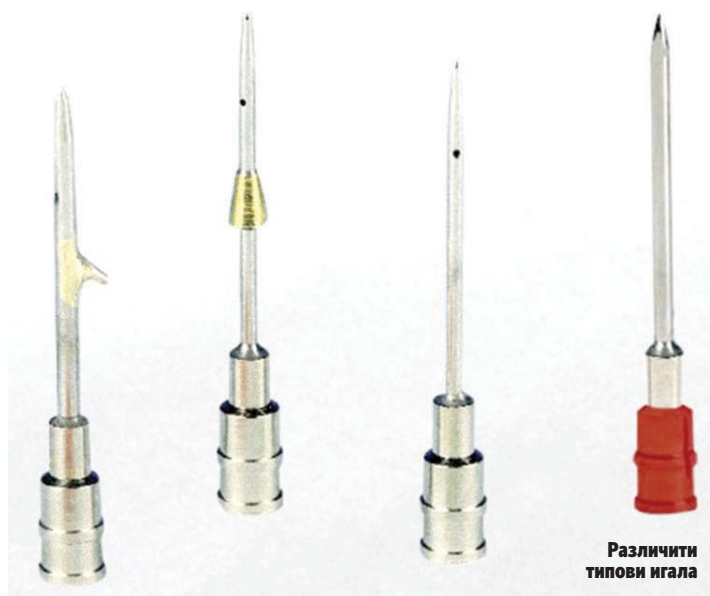
Сама инјекторска стрелица функционише на принципу компримованог ваздуха односно притиска унутар коморе стрелице - када се клизни заштитни силиконски прстен на игли помјери уназад, седатив ће под притиском клипа истећи кроз бочно избушене отворе. За сваку од укупно четири врсте стрелица (које се разликују по дужини, калибру и запремини) произвођач предвиђа тачан притисак унутар коморе иза клипа.

Да би стрелица била спремна за употребу њен клип мора бити под притиском, односно ваздух у комори иза клипа мора бити саби-

јен, што се изводи утискивањем ваздуха кроз вентил помоћу шприца, према табели/упутству произвођача.

Комплет за "наоружавање" инјекторске стрелице чине: игле са припадајућим заштитним силиконским прстеновима, шприцеви са одвојивим металним грлом, инјекторска стрелица са клипом и кићанком/стабилизатором, шприц за пумпање ваздуха под притиском у комору инјекторске стрелице, шприц са иглом за пуњење стрелице седативом, заштитни провидни поклопац за инјекторску стрелицу, специјална иглица за испуштање компримованог ваздуха кроз вентил и клијешта за монтирање игала.

Припрема стрелица

Различити типови игала

"Наоружавање" инјекторске стрелице обавља се на следећи начин. Прво је потребно на бочно смјештене отворе игле навући заштитни еластични прстен израђен од силикона чиме ће стрелица бити херметички затворена све до тренутка пенетрације у ткиво животиње. Након што одвојимо црвени стабилизатор, ваздух се према датом упутству помоћу шприца уводи кроз вентил на задњем крају обиљежен црвеним прстеном и компресује иза клипа (клип се након употребе стрелице у задњи положај враћа истим шприцем). Затим је потребно убризгати предвиђену количину седатива кроз супротни крај стрелице, на који потом клијештима пажљиво монтирамо иглу са силиконским прстеном који прекрива бочне отворе (зелени силиконски прстен за игле промјера 1,5мм а црвени за игле промјера 2мм). Сада ћемо преко игле навући провидни заштитни поклопац и на крају монтирати стабилизатор - јарко обојену кићанку. Тиме је стрелица спремна и осигурана.

Пуњење пушке стрелицама

Пошто смо ручно "наоружали" инјекторску стрелицу и скинули заштитни пластични поклопац уводимо је у њено лежиште у цијеви пушке, смјештено изнад ослонаца за раме. Претходно је са задњака цијеви пушке одврнут чеп који има улогу затварача. Чеп/затварач са предње стране има продужетак који помаже да комплетну инјекторску стрелицу, заједно са црвеном ки-

Интервентни тим за крупне звијери РС посједује и комбиновани двоцијевни модел пушке система Dan Inject JM.DB

ћанком, уведемо у њено лежиште. Када је инјекторска стрелица комплетном површином у свом лежишту у цијеви, чеп-затварач ћемо осигурати завртањем.

Сада је важно правилно одредити удаљеност и подесити притисак да би се спријечиле повреде животиња (код испуцавања стрелица на веће удаљености од помоћи је ласерски даљиномјер). То се ради према табелама/упутству произвођача.

На примјер, ако желимо испуцати стрелицу калибра 11 мм и запремине 3мл на удаљеност од 20 метара, притисак ћемо регулатором (са лијеве стране сандука) подесити на 7 бара. Исту стрелицу на 25 метара испуцавамо под притиском од 8 бара, за 30 метара биће нам потребно 10 бара а за 40 метара 14 бара. Након што регулатором подесимо и на манометру прочитамо потребни радни притисак пушка је спремна.

Игле

Игле на инјекторским стрелицама различитих су облика и дужина (од 20 до 100 милиметара) те промјера 1,5 и 2 милиметра. Затвореног су врха и имају бочно бушене отворе кроз које седатив истиче у тијело животиње. Примјенено рјешење са бочним отворима, смјештеним на 6 до 9 милиметара испод затвореног вр-

ха игле, омогућава сигурнију апликацију седатива јер не пријети опасност да се отвор на врху зачепи ткивом приликом пенетрације (постоје и специјалне игле са отвором на врху намијењене биопсији).

Принцип рада стрелице

У тренутку када "Мердокова" инјекторска стрелица погоди циљ односно пробије кожу животиње, долази до помјерања заштитног еластичног силиконског прстена на игли који клиже уназад, ослобађајући отворе кроз које ће средство за омамљивање под при-

Различите инјекторске стрелице

тиском клипа истећи у тијело животиње. Силиконски прстенови који прекривају отворе на иглама предвиђени су за једнократну употребу.

Двоцијевни модел

Интервентни тим за крупне звијери РС посједује и комбиновани двоцијевни модел пушке система Dan Inject JM.DB, који произвођач стандардно опрема цијевима различитих калибара: 11мм (за стрелице запремине 1,5мл и 3мл) и 13 мм (стрелице запремине 0,5мл и 10 мл седатива). Двоцијевна конфигурација пружа предност у ситуацијама када нема времена за поновно пуњење или замјену цијеви (корисник на располагању има двије цијеви различитих калибара) или је до доласка на локацију непознато који калибар и запремина стрелице ће бити потребни да се проблем ријеша. Наравно, двоцијевни модел може бити и са цијевима истих калибара.

Са лијеве стране сандука, на двоцијевној верзији пушке, пласирана је маркантна ручица чијим се ангажовањем, кроз означени прорез, врши избор цијеви из које ће бити испуцана стрелица.

Замјена цијеви обавља се одвртањем четири имбус завртња и

скидањем поклопца сандука са интегралном шином за монтажу оптичких нишанских уређаја. Навој за увртање и фиксирање цијеви налази се скроз позади, у бази ослонца за раме, док су код двоцијевне верзије пушке уста цијеви додатно фиксирана у посебној стезној чаури са предње стране и осигурана имбус завртњима.

Произвођач фабрички опрема и испоручује пушке са двије врсте оптичких нишанских уређаја - "Swift" широког видног поља са варијабилним увећањем од 1,5 до 4,5 пута и пречником објектива од 32 мм (1,5 - 4,5 x 32) те "Aimpoint" Red Dot Comp С опто-електронски нишански уређај са црвеном тачком.

У зависности од модела, калибра и дужине цијеви маса оружја креће се од 3 до 3,5 килограма, ефективни домет иде до 75 метара а максимални до 160 метара. Произвођач пушке опрема са два типа манометра (16 и 25 бара). Препорука је да се заостали компирмовани ваздух обавезно испусти из оружја у случају да останемо без CO2 ампула.

Поука о потреби опрезности приликом руковања са оружјем никада није превише. У принципу, све што важи за ловачко оружје може се примјенити и на "несмртосне" инјекторске пушке. Немојмо се заваравати - инјекторска стрелица може отровати, тешко обогалити и без грешке убити човјека. Зато треба строго водити рачуна.

"Уосталом, овај дан је из основа измијенио и цијели његов живот. Сусрео је планинског краља, стајао је лице у лице са смрћу, и у посљедњем тренутку животиња, коју је гонио и коју је он наградио, показала се великодушном! Био је убијеђен да Брус све то неће разумјети - да неће, уопште, бити у стању да ово схвати; али за њега лично овај дан је био од врло великог значаја. Он је знао да ће га се сјећати цијелог свог живота. И још нешто: да никад више неће кренути у лов, ни на Тора, ни на ма ког другог медвједа."

James Oliver Curwood - The Grizzly King: A Romance of the Wild

Табела оптималних притисака у комори инјекторске стрелице

C150	10-12мл ваздуха за стрелицу калибра 11мм од 1.5мл
C300	12-14мл ваздуха за стрелицу калибра 11мм од 3.0мл
C500	15мл ваздуха за стрелицу калибра 13мм од 5.0мл
C10	20мл ваздуха за стрелицу калибра 13мм од 10мл

У планинском масиву четрдесетак километара од Братунца, у непосредном сусрету са чопором предатора, искусни ловац убио три крволочне звијери

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Подвиг какав није забијежен у ловачком алманаху, бар не у новијој историји на овим просторима, остварио је Зоран Милосављевић, члан ЛУ "Чауш" из Братунца. У једном дану, буквално у неколико секунди, овај страствени ловац, познат по надимку Кокара, одстријело је три вука!

На сњажном планинском вијенцу, на надморској висини од преко 1000 метара, четрдесетак километара од Братунца, на велики правослазни празник Аранђеловдан, Милосављевић се изненада нашао пред чопором од 15 вукова.

- Био сам у својој брвнари, која се налази изнад Црквина на планини Бијела бреза. Кренуо сам у јутарњи лов на дивље свиње. Пустио сам керове, рачунајући да ће евентуално открити и потјерати дивље свиње, које су се намножиле и причињавају штету пољопривредницима у околним селима. Али умјесто дивљих свиња, керови су "ударили" на вукове. Убрзо су почели да скиче, сав преплашен преда мном се нашао старији пас Камаз, неустрашиви словачки пак у лову на дивље свиње - скоро у даху Зоран описује невакидашњи приказ у коме се нашао у планинском масиву.

Потрчао је према оближњем потоку, гдје се чуо лавез, скичање и режање.

- Угледао сам чопор вукова који су кидали и јели мог другог кера Бонзу. У свом крвавом пиру, занесени плијеном, од жубора воде потока, нису ме ни примијетили. Латив сам се пушке и пуцао у правцу чопора. Настао је метеж међу вуковима, јер су се и даље отимали за плијен. Након три испалена метка, чопор се разбјежао. Остала су да леже три мртва вука - прича Милосављевић.

Кокара каже да је одстријело алфа вука, односно предводника овог чопора, старог око 10 година, затим вучицу од око седам година и младог вука од три године.

- Знао сам да се чопор вукова креће овим просторима и долазе до моје брвнаре, али нисам претпостављао да их има толи-

Подвиг Зорана Милосављевића из Братунца

Кокара одстриј ТРИ ВУКА

ко - рекао је Милосављевић.

Каже да су вукови веома опасни предатори и штеточине, али веома опрезне звијери те да знају напасти и људе када су гладни или када узнемире чопор.

По ријечима овог ловца, борба је била велика. Није се уплашио изненадног сусрета са чопором. И сам у животној опасности, храбро се упустио у борбу из које је, хвала Богу, изашао неповријеђен.

- Многи не знају да је вучици

скок преко пет метара, а ја сам био удаљен 50 до 70 метара од чопора - говори Милосављевић.

Захваљујући храбрости, присебности и ловачкој срећи, направио је подвиг о коме многи ловци само маштају.

- Нашао сам се у својеврском магновењу, у правом вучијем гроглу, али и временској мењави која је тада владала у планини. У таквој ситуацији веома је важно понашање ловца и његова психофизичка снага и спремност. Вјерујте, био сам потпуно смирен, сталожен и концентрисан. Знао сам да су рањени вукови најопаснији. У пар скокова могли би да буду код мене. Одлучио сам се на брзо пуцање из класичног карабина и срећом све се добро завршило - прича Зоран, подсећајући да је и раније имао доста дуела са вуковима.

Милосављевић жали младог кера, брак јазавичара, старог двије године, којег му је поклатио један пријатељ из Новог Сада, али му је,

вели, сатисфакција што је свог љубимца осветио, као и стоку из околних села, коју су вукови поклати у претходном периоду, што се често дешавало.

- Мој Бонзо храбро је изашао на мегдан крволочним звијерима. На попришту неравноправне битке остала му је само глава и кичма, али док живим увијек ћу да причам о њего-

Мајстор каратеа

Зоран Милосављевић је и велики љубитељ борилачких вјештина. Мајстор је каратеа седми дан и тренер карате клуба "Тигар" из Братунца три и по деценије.

- Лов и карате су моје двије велике љубав. Сигурно да нема успешног лова без добре снаге и кондиције - истиче Кокара.

Јединствен подвиг
- Милосављевић са
три одстријелена вука

вој храбрости - нагласио је.

Још један детаљ остао је упечатљив кога ће се дуго сјећати наш саговорник. Посебно узбуђење, велико доживио је у тренутку када је старији пас пришао свом мртвом другу да се опрости од њега.

- Сигурно десет минута цивили је над његовим остацима тијела. И мени су сузе кренуле на очи. Такав приказ још нисам доживио у свом животу - преноси Милосављевић болну и за њега веома емотивну сцену.

Своје керове, прича, доживљава као дио породице. Сам их едукује за лов и увијек је настојао да има квалитетне ловачке псе. Вели да су му неки ловци нудили 5.000 евра да им својевремено прода црног копа, али, наглашава, никад није ни помислио да се, због новца, одрекне свог вјерног пратиоца у природи и лову.

Зоран каже да није упознат о тренутним правилима која регулишу награђивање ловаца за одстрел вука као предатора, што је раније била пракса. Некадашњи обичај да грађани, посебно сточари, дарују ловца који одстријели вука, овдје је заборављен.

- Прошао сам кроз село Осмаче са вуковима на хауби аутомобила, затим кроз Сребреницу и Братунац, али нико није даривао ни чарапе. Тај обичај је нестало. Међутим, важно је да је смањен број предатора који причињавају штету сточарима, тамане племениту дивљач на овом простору, а представљају опасност и за људе и што сам остварио ловачки сан и куриозитет да у једном

Први вук

Кокара је и 2005. године одстријелио капиталног вука. Било је то на локалитету званом Полозник, такође на територији општине Братунац.

- Мало је ловаца који су у каријери убили четири вука, а поготово три комада у једном дану. Надам се да ће ме срећа пратити и убудуће - казује Милосављевић.

Здрава планинска вода - Кокара саградио три спомен-чесме

према лову и природи, каже, пре него му је покојни стриц Милош, угледни ловац из Братунца. Начин лова за који се од почетка ловне каријере определио је "пирш", односно претрага, који у брдско-планинским ловиштима захтијева опрезно, скоро бешумно кретање ловаца, добру кондицију, одлично познавање терена и дивљачи на њему, правилно кретање у зависности од правца вјетра, као и перфектну моћ запажања.

- Ловим искључиво на витешки начин. Имам поштовање према свакој дивљачи. Волио бих да могу да оживим сву дивљач коју сам одстријелио па да је поново ловим. Посебно вукове, јер према њима имам огроман респект зато што су најбољи ловци на свијету - казује Милосављевић, који, признаје, не учествује у хајкама на вукове, али је зато присутан на сајамским манифестацијама на којима се промовише лов и природа, као и спортским догађајима, посвећеним прије свега борилачким вјештинама.

Као велики љубитељ природе и чистог ваздуха Зоран доста времена проводи у својој брвнари, коју је прије шест година саградио у планинском дијелу општине Братунац, који се наслања на подручје сребреничке територије и одакле, како каже, поглед досеже и до Таре, у сусједној Србији.

- Скоро сваки викенд сам горе у планини, гдје се најбоље осјећам. Баш на том локалитету сударају се

ваздушни циклони са Романије, Златибора и Таре. Све подсећа на један усталасали вир. Не зна се кад је издашнија природа, да ли лети или зими. Зато сам с великом љубављу 2015. године саградио брвнару од суве јелове грађе, површине 32 квадрата. Све је ручни рад. Током градње водио сам рачуна о сваком детаљу, како би се, својим амбијенталним изгледом, објекат уклопио са природним окружењем - казује Милосављевић, додајући да је прошле године, тик уз брвнару саградио и љетниковац, затим шупу за дрва и гаражу за свог "дефандера", ципа "ландровера", без кога је незамислив долазак на ове терене.

Кокара је много везан за ово подручје. Каже да ужива у љепоти нетакнуте природе, на чистом планинском ваздуху напаја се позитивном енергијом, далеко од људске вреве, вели, заборави на бремениту свакодневицу која нас окружује.

- Увијек има нешто да се ради, дорађује и прави око брвнаре, али и да се износи со и кукуруз за прихрану дивљачи - казује Зоран.

Прије неколико година, на ширем подручју Црквина, Милосављевић је подигао и три спомен-чесме, посвећене његовим најмилијим прецима.

- Овдје је најздравија вода за пиће коју конзумирамо само моја породица и ја. Црквине су некад биле српско село, али овдје више нико не живи. Људске душе нема у окружењу - прича Милосављевић.

КРИВО МУ ШТО СУ ОБИЧАЈИ ЗАБОРАВЉЕНИ, НИКО ГА НИЈЕ ДАРИВАО ЗА ПОДВИГ

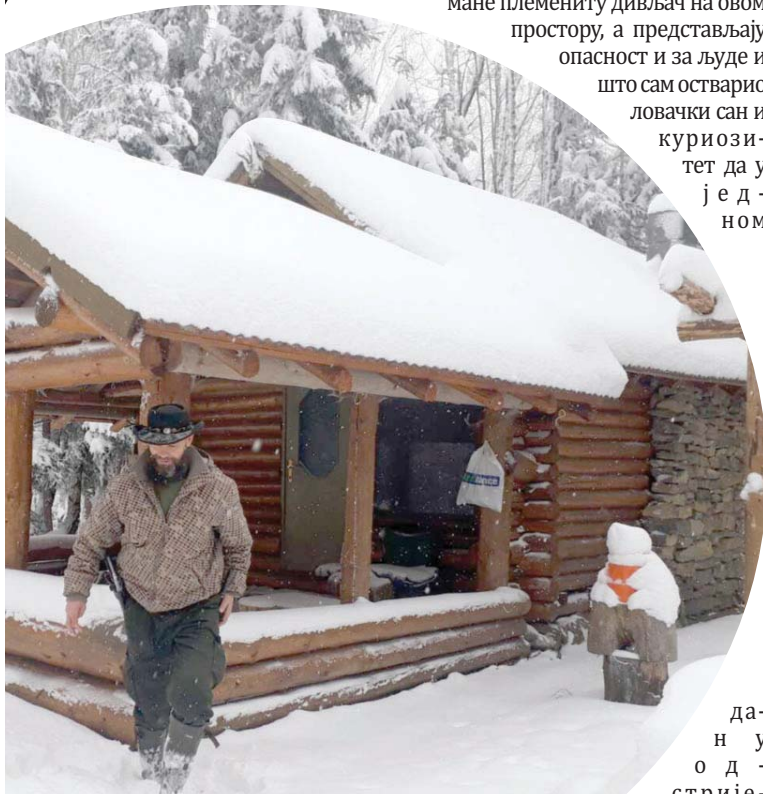
У својој богатој ловачкој каријери овај искусни ловац каже одстријелио је све што постоји у нашој шуми. У ризници вриједних трофеја је и један медвјед, одстријелен након рата у БиХ.

- Ради се о капиталном пријерку, који ме је напао, јер је у близини осјетио људско месо. Био сам у лову на срндаћа, када се медвјед изненада појавио. Кидисао је у мом правцу, била је и тад деликатна ситуација, али сам успио да га одстријелим и изађем као побједник - присјећа се вриједног улова од прије двадесетак година.

Успјешан ловац, како каже, не би био да не посједује квалитетно оружје, али и спремне ловачке псе.

- Лов је данас скуп спорт, тако да није лако бити ловац. Људи тешко живе, али је лов посебна љубав, коју само ловци и прави љубитељи природе и дружења могу да разумију - закључује Зоран Милосављевић Кокара.

Јелио

Брвнара за одмор у планини

дану одстријели три вука - истиче Милосављевић. Кокара је ловац више од три деценије, а љубав

Миладин Стјепановић, шампион у гађању покретних мета

Глинени голуб пада за секунд и по

Титула шампиона дошла је у нарасе необичној и изазовној години. Рекао бих да је та титула круна моје каријере, а посебно задовољство лежи у чињеници да сам је остварио у конкуренцији најбољих стријелаца Ловачког савеза које броји више од 20.000 чланова, испричао Стјепановић

ПИШЕ: МИЛИЈАНА ЛАТИНОВИЋ
lovacken@glassrpske.com

Мирна рука, добар поглед и врхунска концентрација кључни су да у секунд и по погодите глиненог голуба, што овај спорт чини и помало егзотичним.

Рекао је то за "Ловачке новине" један од оснивача бијељинског Клуба за гађање летећих мета "Семберија", првог у Српској,

Миладин Стјепановић који је у септембру прошле године постао шампион у гађању летећих мета.

Оружје

Миладин Стјепановић је рекао да свако ко жели да се бави гађањем покретних мета мора да прође одређену обуку.

- О свему морамо водити рачуна јер ипак баратамо ватреним оружјем, а младићи који нам долазе нису служили војни рок и нису обучени за руковање оружјем - рекао је Стјепановић и додао да је за лакше одласке на такмичења потребно усагласити и прописе и процедуре приликом преласка граница и плаћања такси.

Након неколико других и трећих мјеста освојених на разним такмичењима, на посљедњем Купу РС у ловном стрелаштву, најпрестижнијем такмичењу које се организује у оквиру Ловачког савеза, Стјепановић је као члан Ловачког удружења "Подриње" из Јање био најбољи стријелац у појединачној категорији.

- Титула шампиона дошла је у нарасе необичној и изазовној години. Рекао бих да је та титула круна моје каријере, а посебно задовољство лежи у чињеници да сам је остварио у конкуренцији најбољих стријелаца Ловачког савеза које броји више од 20.000 чланова, испричао је Стјепановић, нагласивши да овај спорт који се посебно воли, захтијева и веома добру

менталну спремност.

Стјепановић је додао да су такмичарске активности лани кренуле већ у фебруару када су у на Купу мимозе у Херцег Новом показали знање и умијеће, најавивши високе могућности Клуба "Семберија".

- Успео сам као појединац да се пласирам у финале тог такмичења међу шест најбољих са такмичарима из Црне Горе који су се већ спремали за Олимпијаду. Са великим амбицијама ишчекивали смо наредна такмичења, али нас је пандемија омела у свим плановима јер је све отказано - рекао је Стјепановић. Нагласио је да су уз огромну љубав и жељу, а поштујући све епидемиолошке мјере, ипак у октобру прошле године успјели организовати Међународни турнир на стрелишту Ловачког удружења "Семберија" у Бијељини, на којем су знање и умијеће осим домаћих, показали и такмичари из Србије и Хрватске.

ПАНДЕМИЈА ОТКАЗАЛА ВЕЋИНУ ТАКМИЧЕЊА

Стјепановић је истакао да је упркос свим недаћама, година која је прошла пружила прилику да и стријелци раде на себи, посвете се најближим и ако ништа друго нахране душу позитивном енергијом како би у најбољем расположењу дочекали сва наредна такмичења.

- Имали смо времена да анализирамо искуства из претходних такмичења, да видимо гдје смо гријешили и шта можемо и морамо боље како бисмо дошли до још бољих резултата - рекао је овај шампион додавши да Клуб за гађање летећих мета "Семберија" броји 45 чланова.

НАПИСЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ О ЛОВСТВУ ЗА ВАС ПРИРЕЂУЈЕ ДРАГАН МИЈОВИЋ - БРКО 26

ДЕВЕТСТО ДВАДЕСЕТИХ

Велики пјесник Сергеј Јесењин рођен је у Рјазанској губернији 21. септембра 1895, а само тридесет година касније, 28. децембра 1925. његов млади живот је трагично прекинут. Но, и за то кратко вријеме оставио нам је прегршт најљепших пјесами и стихова међу којима су и оне које је с посебном њежношћу поклонио и животињама. Мало људи зна да је необично волио боравити у природи, па је као врло млад почео упражњавати лов и риболов. Сачувано је једно његово писмо упућено пјеснику Тобидзеу, са којим је ловио дивље свиње с јесени 1924. године у околини Тифлиса, гдје им је друштво правио Јашвили, још један грузијски пјесник. У том писму он износи своје очаравајуће утиске о грузијској природи и тражи савјет од пјесничке сабраће какву пушку да набави за планирани лов на дивље гуске

Охота (лов), октобар 1957.

Јесењин је био пјесник танане словенске душе, која се дубоко прожима са исконском природом. Његов опус садржи и врло емотивне пјесме посвећене животињама, обојене тугом и дубо-

ким емоцијама. Поред «Керуше», ту је и мање позната пјесма «Лисица» коју доноси. ДМБ

На размрсканој нози се довукла,/ склупчала крај брлога и брега./ А крв је к'о танка бразда округла/ сањиво лице делила од снега.

Још је назирала пуцањ кроз дим љути/и вила се шумска путања у оку./ Из жбуња је ветар космати и крути/ разносио ситне сачме кишу звонку.

Као жуње, над њом магла се је вила,/ било је црвено, влажно вече позно./ Немирно се глава дизала и крила/ и језик на рани ледио се грозно.

Жути реп, к'о пожар у снег је упао,/ к'о кувана мрква усна је отекала.../ Широ се иња и сачме дах зао,/ а крв, врх чељусти, цурила је, текла.

ДЕВЕТСТО ТРИДЕСЕТИХ

Јављају из Брода на Сави да су се код њих појавили неки непознати орлови, који тамане рибу у новоизграђеном рибњаку на Вијуши. То су баш велике птице које невјероватно спретно лове на површини воде и нико не памти да су овакве грабљивице раније виђане у овом крају. Сумња се да су по сриједи орлови рибари, а уз њих су се однекуд појавили и галебови који доста ријетко долазе на ове просторе. У Мигаловачким шумама некада раније обитавао је један стари пар орлова, али су они били доста мањи и од друге врсте.

Вечерња пошта, 8. јул 1931.

Протеклих дана престоничка полиција је по разним београдским трговинама и ресторанима заплијенила 240 јаребица, 96 фазана

и једну срну, те на основу прописа новог Закона о лову казнила купце и продавце поменуте дивљачи. Ове полицијске мјере су за поздравити, с обзиром да је постала пракса да поједини ресторани имају месо дивљачи на јеловницима током цијеле године, без обзира на ловостај. Ваљда је дошло вријеме да се пљачки и нехуманим поступцима коначно стане на пут.

„Време“, 17. фебруар 1935. год.

ДЕВЕТСТО ПЕДЕСЕТИХ

Чланови Ловачког друштва у Бијелини ухватили су младог јелена који је упућен Шумарској управи у Сарајеву. Ухваћено је и четворо живих младих лисица и два јазавца који су послани Зоолошком врту у Београду.

„Ловачи лист“, број 6 за 1952. г.

ДЕВЕТСТО ШЕЗДЕСЕТИХ

Највећа збирка ловачких трофеја на свијету несумњиво је она у чехословачком дворцу Конопихте, који се налази 42 км јужно од Прага. Ово здање из 13. вијека једно вријеме је било у власништву аустријског надвојводе Франца Фердинанда, који свој животни пут оконча у Сарајеву 1914. Он је био познат као бездушни масовни истребљивач дивљачи у грандиозним лововима, па је и његов «допринос» овој збирци убједљиво највећи. Међутим, колекцију од 300 хиљада ловачких трофеја најразличитије дивљачи, скупљених са свих страна свијета, допуњавали су и други многобројни ловци који су живјели у разним временима и разним мјестима и државама.

Ловачке новине, 1.4.1969.

Савез ловачких друштава у НРБХ је 18.11.1961. год. на

својој редовној Скупштини, одржаној у Бањој Луци, одликовао ловце Сарајевског среза. Од 15 ловачких друштава, најодликованији су ловци Пала и Калиновика. Од Паљана су одликовани: Орденом за ловачке заслуге првог реда - Милорад Мијатовић, орденом за ловачке заслуге другог реда - Раде Кнежевић и инг. Шрам Алфред, Сребреном значком за ловачке заслуге - инг. Мишо Ђукић, Трифко Ђирић, Раде Савић и Максим Лучић, Бронзаном значком за ловачке заслуге - Узеир Шувалија, Ђорђе Петровић и Дервиш Демировић. Док су у Калиновик отишла следећа признања: Орден за ловачке заслуге другог реда - Боро Ковач, Сребрена значка за ловачке заслуге - Шћепан Мандић, Јово Перућица, Драго Орашчанин, Вељко Пухало, Шћепан Кларић и Салко Катинчић, Бронзана значка за ловачке заслуге - Лазар Ковач и Ранко Милидраг. (О награђеним ловцима из осталих друштава, више другом приликом)

„Ловачки лист“, бр. 4 за 1961/62.

Присуство дивљих мачака у ловишту приједорског ловачког друштва било је потпуно непознато све до недавно, када је ловац Бошко Симатовић у просторије друштва донио пет одсјечених репова ових звјерчица и испричао следећу причу: Док је чекао излазак срндаћа на падинама Козаре изненада се на шумској стази појавило пет мањих животиња, за које је у први мах помислио да је легло вучића. Када се необична колона зауставила у игри око једног старог пања, схватио је да су у питању младе дивље мачке. Од првог пуцања из карабина усмртио је двије јединке, док је остале са укупно једанаест хитаца „поскидао“ са оближњих стабала.

Ловачке новине 15. јул 1967. год.

Одгајивачница енглеских сетера "Милошевић" из Семберије

ПИШЕ: МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Многобројна улагања у ловство почињу да дају видљиве резултате. Такође, поједици, заљубљеници у лов, видјели су шансу да улагањем у одгој расних паса споје угодно са корисним.

Замисли нашег саговорника Слађана Милошевића већ се полако остварују регистрацијом одгајивачнице енглеских сетера. Најприје смо га замолили да нам каже неколико ријечи о регистрацији одгајивачнице и зашто је регистрација тако важна.

- Што се тиче саме процедуре за регистрацију одгајивачнице, она није компликована. Наравно, потребна су почетна улагања и мало стрпљења у вези са неколико папира. Искуства и помоћ колега који су у овом послу дуже времена наравно да су значајна - каже Милошевић.

Он истиче да код нас постоји доста младих људи који имају добре псе, али да је за неке веће резултате потребно регистровати одгајивачницу. Сама та чињеница говори да је ријеч о озбиљном раду са псима, што оставља много дубљи утисак код њихових љубитеља. Једноставно, као и сваки други посао, мора се схватити озбиљно и ући са доста љубави. Тек тада се могу очекивати резултати. Тржиште постаје све избирљивије и велика је разлика када се потенцијалном купцу представе уредни пси са родовником који се чувају у намјенским боксовима.

КОРИСТЕ СЕ У ЛОВУ НА СКОРО СВЕ ВРСТЕ ПЕРНАТЕ ДИВЉАЧИ И ЗЕЦА

Имао је искуства у држању и обучавању њемачких оштродлаких птичара и када упореди ове двије расе, енглески сетери су му много привлачнији. Сам њихов изглед, љепота, рад на терену који се, прије свега, односи на карактеристично маркирање дивљачи. Такође, исхрана, хигијена и мириси које пси производе код енглеског сетера односе превагу у односу на њемачке оштродлаке птичаре.

- Сетери су темпераментни, паметни пси и заједно са свим горе наведеним особинама привлачни су великој већини ловаца. За оне слабије упућене и за почетнике у лову напомену бих да су енглески сетери птичари. Користе се у лову

Од посвећености одгајивача зависе резултати

Користимо их за лов у којем учествује мања група ловаца. Лови се на начин да керови раде испред ловаца, настојећи да пронађу дивљач, рекао Милошевић

на скоро све врсте пернате дивља-чи у нашим пољима, као и у лову на зеца. Оно по чему су препозна-тљиви је лов шљуке. Станишта шљуке су доста тешка и непристу-пачна, али управо ова раса доми-нира на таквом терену. Веома су популарни на сјеверу Италије, гдје је ова врста лова и те како засту-пљена - нагласио је.

О тренингу ове расе рекао нам је неколико детаља. На првом мје-сту је свакако посвећеност самих одгајивача тренингу. Тренинг по-чиње већ када пас наврши неколи-ко мјесеци живота. Наравно да велику улогу игра и генетика. Уко-лико се ове двије ствари споје, он-да имамо добитну комбинацију. Зависно од терена на којем се ло-ви, за лов на ту дивљач се и обуча-вају. У Семберији нема шљуке у великом броју, те се стога углав-ном користе за лов зеца, препели-це и фазана. Ипак, није им страна да дају марку и на друге врсте пти-ца, јер им је тај инстинкт урођен.

- Користимо их за лов у којем учествује мања група ловаца. Ло-ви се на начин да керови раде испред ловаца, настојећи да пронађу дивљач. Лично, ловим са два до три кера, нека-

да и са четири, све зависи од броја ловаца. Уколико је ви-ше ловаца са керовима, онда обично пове-дем два кера максимално. Та-кође, зависи и од тога да ли су обу-чени или је њихово обучавање у току. По-себно волим ловити препелицу с њима. То је лов који се одвија у раним ју-тарњим часовима. Што се тиче зеца и фазана, ови керови су издр-жљиви и може се с њима ловити готово цијели дан. Углавном, иску-сни ловци знају гдје се дивљач скрива, то су мање шумице, густи-ши, предјели обрасли високом травом, па тако и наводе псе на те терене - рекао је Милошевић који са сетерима лови од 2002. године.

Тада је набавио првог пса ове расе од Мише Ралића из Србије. Тренутно има ви-

Награде

Пси из његове одгајивачнице однијели су доста награда на смотрема паса у Српској. Он истиче да су му најдражи наступи у Брчком, гдје је његов пас освојио треће мјесто, и у Звор-нику прво мјесто.

- Зависно од расположивог вре-мена, волим извести керове на изложбе јер је и то један вид такмичења, али много важнија су склапања познанстава и раз-мјена искустава у вези са одго-јем паса са другим одгајивачима - подвукао је Милошевић.

ше керова из одгајивачница у Ваљево, Бео-граду, Чачку и Требињу. У свом дворш-ту, како каже, има и радне и изложбене псе, те на тај начин настоји да извуче максимум из њихо-вог потенцијала. У бу-дућности планира да повећа број паса уз поди-зање стандарда. Могућности за извоз су велике и настојаће да у наредном периоду уради више на том плану. Ипак, на послове и обавезе око одгајивачнице, прије свега, гледа кроз призму љубави, а не материјалне користи. Каже да за продају расних керова и наше тржиште постаје све изборљиви-је.

ЗНАЧАЈНА ИСКУСТВА И ПОМОЋ КОЛЕГА КОЈИ СУ У ОВОМ ПОСЛУ ДУЖЕ ВРЕМЕНА

- Наши ловци воле да имају до-брог кера, међутим, слаба матери-јално-финансијска ситуација утиче негативно на цјелокупан процес одгоја, тренинга и рада са квалитетним псом. С друге стране, за извоз је потребно доста рекла-ме, труда, залагања, али није немо-гуће и то постићи. Тренутна епидемиолошка

ситуација је негативно-ц а л а на све обла-с т и ж и - в о т а, па и на лов и одгој паса. Сви се надамо да

ће се ситуација поправити у наредном периоду - наглашава Милошевић.

Потребно је истаћи да је он успешан на пољу гађања лете-ћих мета, тзв. глинених голубо-ва. Освајао је многе престижне награде на турнирима и на Ку-пу Републике Српске у поједи-начној и екипној конкуренцији. Каже да се све може стићи уз правилну организацију и распо-ред времена. Потребно је мало труда, воље и жеље и све се стигне. Наравно, дисциплина је веома важна као и у свему што човјек ради.

Дописник "Ловачких новина" у посјети ЛУ "Рогатица"

Прелијепа природа и горштаци широког срца

Ријетка црногорична шума даје шмек изласку. Заузима мјесто иза стогодишње букве, слиједи период ишчекивања. У таквим тренуцима мисли саме одлутају ко зна куда, а свјеж чист ваздух дјелује као мелем...

ПИШЕ: МИЛАДИН БОЖИЋ
lovacken@gmail.com

Путујући од Хан Пијеска према Борицама и Рогатици на последњи ловни дан на дивље свиње код пријатеља одушевила ме прекрасна планинска идилја са безбројним стаблима горостасних смрча уз пут.

Срдачан стисак руке са предсједником Рашом Радославом Ристановићем, са старим ловцима Симом и Радмилом Моћевићем и многим другим схватили смо како је и гостопримство једнако срдачно као и природне љепоте овог краја. Дошли смо на конак дан прије и спаваћемо код Веле, старог ловца, који живи на породичном имању својих родитеља. Официр у пензији, врло ријетко иде у стан у Рогатици, љепше му је на селу, уредно одржава имање и жива у природи.

Ујутру смо поранили на Лијеску, зборно мјесто код чувене Душине кафане. Пристигло је тридесетак ловаца и после договора уследио је први погон. Одлазе погоничи да покушају покренути дивље свиње. Сњијег свјеж дубок десетак центиметара као створен за лов. Распоређује се и дочек. Одређују ми лијепо мјесто на свињском прелазу. Ријетка црногорична шума даје шмек изласку. Заузима мјесто иза стогодишње букве, монтирам столицу и слиједи период ишчекивања. У таквим тренуцима мисли саме одлутају ко зна куда, а свјеж чист ваздух дјелује као мелем. Размишљања ми прекидају пуцњи са сусједног стајалишта. Одмах сам помислио да су ударили вукови али кад сам после претпосљед-

њег пуцња чуо глас погођене свиње ствари су постале јасније. Потрајало је док су нам изашли погоничи. Ознојили се момци добро а кажу да су на мјестима упали на сњијег и до појаса. Од њих сам сазнао да се овај дио ловишта зове Шаран. Окупили смо се на ручку код ловачке куће на Шарану. Ту сам сазнао да је колега Горан одстријелио два назимчета, а певач Ђерић млађег вепра. После ручка ловљен је дио ловишта Мед-

шта у том дијелу ловишта учили смо свјеже трагове вукова који су прогнали срне. У овом другом погону свиње нису покренуте. После завршеног лова у ловачкој кући на Борицама свечано је прослављен завршетак сезоне придржавајући се свих прописаних мјера због познате епидемије. Наш домаћин, предсједник ЛУ "Рогатица" Радослав Ристановић поносан је на све чланове удружења, а има их око 230.

- Газдујемо са 43.000 хектара

површине, а у ловишту су од дивљачи заступљени зец, љештарка, лисица, јазавац, дивља мачка, кун, срнећа дивљач, дивље свиње, вуц и медвјед. Имамо два ловочувара и секретара у сталном радном односу. Посјеђујемо ловачки дом са властитим узгајалиштем поточне пастрмке. У ловишту је изграђено десетак ловачких колиба и исто толико настрешица, бројне високе чеке, солила и хранилишта, а успешно смо реализовали план одстрела срнеће дивљачи за прошлу годину, као и дивљих свиња у овој ловној сезони - рекао је Ристановић.

**РИСТАНОВИЋ:
УСПЕШНО РЕАЛИЗОВАЛИ
ПЛАН ОДСТРЕЛА
СРНЕЋЕ ДИВЉАЧИ
И ДИВЉИХ СВИЊА**

Лијепе ријечи и резултати за похвалу, а што се нас тиче, ово ловиште ипак треба доживјети. Укратко - љепота природе какве нема на далеко. Одлични приступни путеви до скоро свих дијелова ловишта. А домаћини - е то је посебна прича. Горштаци широког срца и добре душе.

Присјећање догађаја свих чланова добро организоване секције и препричавање анегдота заокружују слику о ловцима из овог друштва као екипи са којом треба градити дугорочно и квалитетно пријатељство

Нови Град, Западни градић на ушћу ријеке Сане у ријеку Уну. Моја локација боравка ранч Петковача удаљен 11 километара "Дједовина" која се простире на

тронеђи три ловачка удружења - "Срндаћ" из Сводне, "Пастирево" Добрљин и "Фазан" Нови Град.

Неки следећи пут и о овим удружењима. Шогори Бато и Игор ће бити моји домаћини. План се прави седам дана раније прије мог поласка. Обуставом употребе паса гонича после 15. јануара знао сам да за лов на предаторе нећемо имати потребну помоћ, авај... Игор Личина, секретар ЛУ "Лане" из Рудице, је по мом доласку на ранч потврдио план за недељу. Бато ми је заказао скуп у бифеу "Код Раје" за 5.45 часова. Кратка упутства од деда Раје, искусног ловца и кинолога уз шољу вруће кафе и покоје "позитивно" добавивање залуталог госта на прву јутарњу. Важна напомена, деда Рајо је старац мојим домаћинима па његове ријечи имају тежину за мог добро расположеног друга Бату.

Свануће

Опрема провјерена и спакована. Крећемо из Петковца за Блатну. Насељено мјесто крај Уне, удаљено тридесетак минута вожње. Возимо се лагано крај Сане, нема журбе и уживамо у предјелима. Пролазимо Нови Град преко моста на ушћу Сане у, некада најчистију ријеку Европе, Уну. Име потиче још од доба Римљана, лат. спа (једна-једина). Природна граница са Хрватском уз Трговску гору?!? Споро свитање и облачно вријеме ми ускраћује потпуни доживљај вожње крај ове љепотице, те и Бато. "Гледај на пут, па гледај на пут".

Пролази ми мисао о повратку истим путем и допуна оне меморије у глави, овом љепотом, битном за здраворазумне одлуке у најтежим моментима овог суморног доба које нас је све задесило.

Блатна

Дочекује нас предсједник секције "Блатна" Драженко Ђулибрк. Игор мало касни, али секретарска посла се некада знају и мало одужити. Убрзо стижу и остали - Марко, Душко, Милан, Драган...

Ловачко удружење "Лане" Рудице **За нова пријатељства у новој години**

УКУС КОБАСИЦА ДЕДА РАЈЕ ЗА РЕЦЕПТ

Петнаестак ловаца жељних дружења не маре за изостанак ловачких помоћника и план распореда погона на предаторе је предложен.

Рашиће

Први терен за обилазак. Вожња од зборног мјеста неколико километара у брда, добрим путевима. Распоређивање дочека у неколико минута. Знак ослабљеном погону на "мотороли" који издаје Дадо, "МОЖЕ", директно распламсава адреналин и загријава промрзле прсте на кочници ловачке пушке. Храстова и букова шума у дубоком усјеку обећава. Али не испуњава обећање.

Матавази

У осам часова пребацивање неколико километара аутомоби-

лима и нов распоред. Срнећа дивљач нас осјећа и подиже се пред нама. Нисмо само ми ловци будни овако рано, по тешком времену. Тишина. Нема вјетра. Као да све стоји. Поглед на планину Грмеч, дугачку 60 километара одузима ми дах. Сњежни врхови штрче иза голих грана старог храста... Меморија-допуњена!!

Погон је кренуо и након 45 минута излазе из потока на нас.

"Ништа?"

"Ништа!"

"Доручак?"

"Може!"

Ватра се разгоријева, припремају се разни домаћи производи за печење. Дан раније деда Рајо ми је спаковао његове домаће кобасице од дивље свиње да имам да испечем и дам моје скромно мишљење о квалитету.

Укус за рецепт!

Присјећање догађаја свих чланова ове добро организоване секције уз ватру и препричавање анегдота ми заокружују слику о ловцима из овог друштва као једној екипи са којом треба градити дугорочно и квалитетно пријатељство. Киша нас овај пут прекида уз договор о новим акцијама.

Преузето са странице "Лов и још понешто", аутор Дејан Џакула.

Ловачко удружење "Семберија" Бијељина

Успјешно завршена ловна сезона

ПИШЕ: МИЛАДИН БОЖИЋ
lovacken@gmail.com

Ловци ЛУ "Семберија" били су и те како активни током јесени, као и у првим календарским зимским данима, наравно уз поштовање актуелних епидемиолошких мјера.

Тако су успјешно привели крају јесењу ловну сезону, у којој су актуелни били изласци на зеца и фазана. Како бројност зечује дивљачи није баш на највишем нивоу, лов је завршен послје два изласка, а одстријелено је нешто мање од планираног броја. Са фазаном је много другачија ситуација, с обзиром на то да су Семберци и ове године у ловиште унијели око 5.000

јединки различитог узраста. На основу праћења и евиденције одстрела могу бити задовољни бројним стањем ове дивљачи. Поред лова зеца и фазана, у току ловних дана вршен је и одстрел предатора лисице и куне. Одстријелена су и два шакала у дијеловима ловишта уз Дрину и Саву. У предстојећим зимским данима ловиће се мочварице уз водене површине, те предатори у заједничким организованим лововима.

ОДСТРИЈЕЛИЛИ И ДВА ШАКАЛА

Иако је овогодишња зима блага, ловци износе храну за дивљач у хранилишта, а ове активности ће се појачати доласком лошијег времена. Почетком новембра је вршена расподјела камене соли по секцијама, а солила за дивљач има скоро 400 равномјерно распоређених по ловишту. За њихову допуну се сваке године набавља по 3.000

килограма камене хималајске соли. Минула година, која је на свим пољима била све само не за памћење, однијела је животе двојице истакнутих чланова удружења - бившег градоначелника Бијељине и председника скупштине "Семберије" Миће Мићића, те председ-

ника Надзорног одбора удружења Остоје Николића.

Ловачко удружење Семберија из Бијељине једно је од најбројнијих у Републици Српској. Газдује са око 43.000 хектара површине, а чланске књижице има скоро 1.000 ловаца.

ЛОВАЧКА СЕКЦИЈА "СУВО ПОЉЕ"

Примјер по многим параметрима

Ловачка секција "Суво Поље" једна је од већих у оквиру ЛУ "Семберија" из Бијељине. Добро је организована и врло активна, те успјешно спроводи све зацртане активности. Бројне високе чеке, солила и хранилишта за дивљач равномјерно су распоређени по ловишту.

Већ десетак година фазани се чувају и адаптирају за живот у природи по више мјесеци. Велика је то брига и обавеза, као и њено фи-

нансирање. Ловци из Сувог Поља имају и двије ловачке куће гдје се састају прије и послје лова. Након завршетка ловне сезоне на зеца и фазана извођени су организовани ловови с циљем смањења броја предатора, а недавни одстрел шакала указује да увијек треба бити на опрезу. Вршена је и прехрана дивљачи, а праћењем временске прогнозе она може бити и настављена.

М. Б.

ЛУ "ПАРТИЗАН" ТРНОВА

Бројност предатора под контролом

Ловачко удружење "Партизан" из Трнове за наше појмове има врло мало ловиште, свега 4.270 хектара.

Та чињеница не смета ловцима "Партизана" да о њему баш домаћински брину и стално у њему граде. У ловишту је изграђено више кућа, али и репрезентативни ловачки дом, поносни су и на својих више од 80 високих ловачких чека, које су изграђене по свим прописаним правилима.

План одстрела срнеће дивљачи су испунили у само два изласка. Сваке године за унос фазанске дивљачи издвајају значајна финансијска средства, а фазани се у ловиште уносе путем адаптације кроз волијере.

Иако ситуација са вирусом корона спречава многе активности на којима ловци масовније учествују јесенас је одржана Изборна скуп-

штина, а делегати су једногласно дали подршку старом руководству.

Председник Ловачког удружења Чедомир Лујановић, председник Скупштине Драган Милошевић са главним лововођом Милетом Марићем и секретаром удружења Владом Глигоревећем већ су доказани тим. Прошлог викенда у госте ловцима "Партизана" дошли су њихови побратими из Добановаца и Лијешћа јер, како ситуација говори, ловачких вечери и ове године ће слабо бити.

М. Б.

Нова ловачка кућа
у ревиру Поповац

Нови објекти у ЛУ "Срндаћ" из Осмака

Сложно раде и куће граде

Удружење посједује пет ловачких кућа распоређених на читавој територији ловишта

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Нове ловачке објекте интензивно граде и на подручју ЛУ "Срндаћ" из Осмака. Ловиште "Борово", које се простире на око 8.000 хектара, постало је богатије за још једну ловачку кућу. У ревиру Поповац, у сјевероисточном дијелу ловишта, у секцији Осмаца, саграђена је ловачка кућа са надстрешницом.

Како нам је рекао председник ЛУ "Срндаћ" Драгиша Бојковић, објекат је изграђен од дрвених сортимената, чија је вриједност око 12.000 КМ. У финансирању радова, са 50 одсто средстава, поред домаћих ловаца, учествовала је и Агенција за аграрна плаћања у оквиру пројекта којим је ово ловачко удружење аплицирало код Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске.

- Наше удружење посједу-

је пет ловачких кућа, распоређених на читавој територији ловишта - каже Бојковић, прецизирајући да се ловачке куће налазе на локацијама са приступном инфраструктуром и добром путном комуникацијом.

У централном дијелу ловишта, у Сајтовићима, прије неколико деценија изграђен је први објекат. На том простору ловци Осмака редовно су, у протеклом периоду, са изузетком ове године због епидемије вируса корона,

Бунар за воду

У секцији Цапарде, код ловачке куће на Зворничкој равни, приводе крају радове на изградњи бунара да би била обезбијеђена вода за овај објекат.

У финансирању радова, поред матичног удружења, учествују и сами ловци, чланови секције Цапарде.

организовали бројне свечаности, међу којима и отварање ловне сезона на срнећу дивљач. Потом су нове модерне ловачке куће саграђене на Зворнич-

**Драгиша Бојковић,
председник
удружења
из Осмака**

кој равни и изнад села Махала, у секцији Цапарде, те у предјелу Какња, у јужном дијелу ловишта.

Ловачко удружење "Срндаћ", како истиче Бојковић, посљедњих година има изузетно добру сарадњу са ресорним министарством, које је надлежно за ловство, као и са кровном организацијом ловаца Републике Српске. Само у протекле двије године реализована су четири пројекта у вриједности од око 15.000 КМ.

ЗНАЧАЈНА ПОМОЋ РЕСОРНОГ МИНИСТАРСТВА

- Захваљујући помоћи Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, затим Ловачког савеза и Агенције за аграрна плаћања, наше ловачко удружење постало је богатије за значајне ловно-техничке и ловно-узгојне објекте. Током прошле године и овог прољећа, уз помоћ подстицајних средстава за развој и унапређење ловства у Републици Српској, у нашу ловишту изграђено је десет високих чека за лов срнеће дивљачи, а постали смо богатији и за пет аутоматских хранилица за прихрану дивљачи и шест надзорних камера - истиче Бојковић, додајући да у реализацији ових пројеката активно учествује и ЛУ "Срндаћ" са својим члановима.

У Осмацама очекују да ће, уз помоћ ресорног министарства и Ловачког савеза, ријешити и питање набавке теренског возила за потребе рада ловачког удружења.

- Одобрена су нам средства у износу од 8.000 КМ, а у оквиру овог пројекта, у којем са 50 одсто средстава учествује и наше удружење, поред куповине теренског возила, планирамо да направимо још неколико чека - рекао је Бојковић и додао да је у току и пројекат за набавку рачунарске опреме, који финансира Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Српске.

- За наше удружење ово је капитална помоћ, захваљујући којој постајемо богатији за значајну ловну инфраструктуру, која ће у својој намјени, прије свега, допринијети побољшању ловства на нашем подручју - наглашава Бојковић, додајући да је ЛУ "Срндаћ" са око 140 ловаца препознатљив, не само по великом броју ловно-техничких и ловно-узгојних објеката него и по ловишту које је станиште разноврсне врсте дивљачи.

Ловачко удружење "Игришта" Власеница Три капитална улова ДИВЉИХ СВИЊА

Срећни ловци са капиталним трофејом

Имамо задовољавајућу бројност дивљих свиња, а да би се што више задржала на нашем подручју, редовно вршимо акције прихране дивљачи, истиче Тодоровић

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

УЛУ "Игришта" из Власенице успјешно су завршили протеклу ловну сезону у којој је, прије свега, био доминантан лов на дивље свиње. Власенички плато, наиме, богат је овом врстом дивљачи, тако да не чуди што је лов на дивље свиње најпопуларнији међу овдашњим ловцима.

Предсједник ЛУ "Игришта" Марко Тодоровић каже да је сезона лова на дивље свиње трајала од средине октобра прошле до половине јануара ове године.

- У протеклој ловној сезони испунили смо план одстрела од 36 комада дивљих свиња. Задовољни смо како се одвијао лов у минула три мјесеца. Наше ловиште је, ина-

че, богато дивљим свињама захваљујући правилном газдовању и селективном лову - каже Тодоровић напомињући да су највише ловачке среће имали ловци из Горњег и Доњег Залуковика, те секције Грабовица.

Три капитална примјерка, тежине од 150 до 170 килограма, са распонам кљова од око 23 центиметра, одстријелили су управо ловци који припадају овим ловним подручјима.

- Имамо задовољавајућу бројност дивљих свиња у нашем ловишту, а да би се што више задржала на нашем подручју, редовно вршимо акције прихране дивљачи износећи знатне количине кукуруза, сијена, соли, али и на друге начине бринемо о нашем ловишту - ис-

тиче Тодоровић подсећајући да је ловачко удружење обезбиједило око осам тона разне врсте хране која ће добро доћи дивљачи у хладним данима.

У Власеници се, иначе, у посљедње вријеме доста ради на стварању услова за развој комерцијалног лова с обзиром на то да општина Власеница располаже богатим природним ресурсима за ловни туризам.

ИЗНИЈЕЛИ ОСАМ ТОНА ХРАНЕ ЗА ПРИХРАНУ ДИВЉАЧИ У ЗИМСКОМ ПЕРИОДУ

- Имамо развијену ловну инфраструктуру, гдје доминира пет

ловачких кућа и велики број ловно-узгојних и ловно-техничких објеката. У наредном периоду још већи акценат биће на узгоју дивљачи и стварању услова за развој и афирмацију комерцијалног лова с обзиром на потенцијале овог подручја - говори Тодоровић додајући да су у протеклом периоду овдашње ловиште походили ловци из Србије, Сјеверне Македоније, Хрватске, али и са других простора бивше Југославије, јер су ови терени познати по квалитетним примјерцима дивљих свиња и среће дивљачи, али су и станиште мрког медвједа и вука.

Према ријечима Тодоровића, намјера је да у предјелу Игришта, једног од бисера природе у овом крају, гдје се некада налазио и познати скијашки центар, буде успостављена зона узгојно-заштићеног ловишта како би организовали комерцијални лов. На овом локалитету, појашњава Тодоровић, изграђена је и висока чека за комерцијални лов дивљих свиња, медвједа и вукова.

У ЛУ "Игришта" подсећају да је у протекле три године, уз подршку Владе Републике Српске, Ловачког савеза и општине Власеница, урађено много на пољу ловне инфраструктуре.

- Набавили смо надзорне камере, хранилице за прихрану дивљачи, почела је изградња три ловачке кућице за двије секције и наставићемо и даље у том смјеру - казује Тодоровић.

Млади предсједник власеничких ловаца каже да је крајем прошле године ловачко удружење набавило и теренско возило, а овај пројекат вриједан око 17.000 КМ реализован је у сарадњи са Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске и Агенцијом за аграрна плаћања.

- Набавка теренског возила много ће значити за наше удружење. У погледу рада биће олакшане активности ловочуварске службе, имаћемо бржу и ефикаснију контролу ловишта, користитиће и за изношење хране у хранилишта, али и за друге активности - наводи Тодоровић.

Други пројекат који је реализован прошле године са Агенцијом за аграрна плаћања односи се на набавку рачунарске опреме, која ће омогућити повезивање ЛУ "Игришта" у јединствену базу података свих ловачких удружења у Републици Српској.

Ловачко удружење "Игришта" основано је 2010. године, а тренутно у пет секција окупља 218 чланова, од којих су њих 150 матични ловци.

Успјешна ловна сезона на дивље свиње

